І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

"Svoboda", 81-83 Grand St.
Редакція і Адміністрація:
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 191. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го ЖОВТНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 19, 1967 No. 191. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Середа, 18 жовтня, 1967

В АМЕРИЦІ

ЮДЖИН В. РОСТОВ, ДЕРЖАВНИЙ ПІДСЕКРЕТАР ДЛЯ ПОЛІТИЧНИХ СПРАВ, заявив під час однієї з конференцій в Університеті Кензас, що критики в'єтнамської політики ЗДА причиняються до зросту ізоляціонізму серед американського громадянства. Поворот до ізоляціонізму — на думку Ростова — може мати дуже небезпечні наслідки для світового становища й могутности ЗДА. В подібному дусі говорив також державний підсекретар Ніколяс де Б. Каценбах під час свого виступу у Ферфілдському університеті у Ферфілд, Конн. Каценбах критикував, як наївні і загрозливі для ЗДА, тенденції тих, які хотіли б, щоб ЗДА не встрявали ні в справи В'єтнаму, ні інших країн світу.

СПЕЦІЯЛЬНА ПРЕЗИДЕНТСЬКА КОМІСІЯ виступила з пропозицією нового оформлення федерального бюджету, система якого тепер досить заплутана й охоплює три різні категорії бюджетових цифер: адміністративний бюджет, об'єднаний касовий бюджет та бюджет побудований на базі національного прибутку. Нова система мала б давати більш проглядну картину федеральної діяльности в господарській ділянці.

В ПІВНІЧНО - КАЛІФОРНІЙСЬКОМУ РЕКРУТАЦІЙНОМУ Центрі в Овкленді, Каліфорнія, відбулася демонстрація пацифістичних елементів проти покликування до війська. В демонстрації брало участь яких 3 000 осіб. Поліція розігнала демонстрантів, ув'язнюючи двадцять осіб з-поміж них. Закиди декого з демонстрантів і глядачів, що поліція поводилася брутально, були заперечені поліційною владою.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ПОГОДЖУЄТЬСЯ, щоб продуценти суперсонічних літаків Ф-5 постачали їх також різним південноамериканським країнам, які бажали б такі літаки купувати. Під час урядового опитування видатніших членів Конґресу в цій справі більшість з-поміж них заявилася за підтримкою для уряду щодо таких трансакцій. Продукує у ЗДА літаки типу Ф-5 компанія Нортроп.

ДО НЮ ЙОРКУ, ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ, ПРИБУВ З МОСКВИ СОВЄТСЬКИЙ ВІЦЕ-МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВАСИЛІЙ КУЗНЄЦОВ. Припускають, що він привіз уповноваження від совєтського уряду трохи краще співпрацювати з американськими дипломатами щодо знайдення спільної плятформи у справі Середнього Сходу, щоб Рада Безпеки ОН могла наприкінці цього тижня, чи в наступному тижні таки винести якесь рішення щодо ізраїльсько-арабського замирення. У такій резолюції будуть, мабуть, стверджені тільки принципи, між ними недоторкальність чужих земель, що їх не можна завойовувати збройною силою, та буде постанова — вислати на Середній Схід делеґата від ОН.

У СВІТІ

СОВЄТИ ВИСТРІЛИЛИ ВІД 17 ВЕРЕСНЯ 1966 9 ШТУЧНИХ САТЕЛІТІВ з невиясненою метою. Офіційно Совєти назвали „науковими сателітами Космос". Американські фахівці твердять, що насправжньою ціллю тих сателітів є перевірити можливості скидання з них атомових бомб на докладно визначені місця на Землі.

У В'ЄТНАМІ СТАЛИСЯ ВПРОДОВЖ ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ ДВІ ТРАГЕДІЇ: американські бомбовики двічі скинули помилково бомби на американські становища. У першому випадку, минулої п'ятниці, згинули два морські піхотинці й було ранених 21, а в другому такому випадку, в минулий понеділок, помилково скинена 250-фунтова бомба вбила трьох морських піхотинців і 9-ох поранила. Військове командування повело слідство щодо обох тих трагічних помилок.

НА СИНОДІ ЄПИСКОПІВ У РИМІ ВИЯВИЛАСЬ РОЗБІЖНІСТЬ ПОГЛЯДІВ на справу релігійно мішаних подруж. Кардинал Паольо Морелля пред'явив Синодові в цій справі проєкт, який — за газетними твердженнями — не знайшов одобрення збоку ліберальніше настроєних владик. Осередок розбіжности думок становить дотеперішній принцип, що коли католик чи католичка одружується з не-католиком, християнином або й не християнином, то та друга частина подружжя мусить підписати зобов'язання хрестити й виховувати дітей в католицькому дусі, — інакше Католицька Церква такого подружжя не визнає.

ЦАРГОРОДСЬКИЙ ПАТРІЯРХ АТАНАҐОРАС І ЗАКІНЧИВ СВОЇ ВІДВІДИНИ У СЕРБСЬКОГО ПАТРІЯРХА Ґермана і має ще відвідати православних владик у Румунії і Болгарії. Щойно після тих розмов із лідерами Православних Церков на Балканах він поїде з відвідинами до Папи Павла VI, а може ще й перед тим відвідає голову Англіканської Церкви.

ВСЕЛЕНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ПАТРІЯРХ АТЕНАҐОРАС І ВИЇХАВ З ТУРЕЧЧИНИ на одномісячну подорож, яка в першу чергу завела його до Беоґраду, з відвідинами до сербського православного патріярха. Атенаґорас відвідає Папу Павла УІ, голову Англіканської Церкви архиєпископа з Кентербері і головну кватиру Світової Ради Церков у Женеві. Він плянував теж подорож до Москви до патріярха Алексея, але той, за диктатом від совєтського уряду, „порадив" відкласти ту візиту „на пізніше".

У ЧЕХОСЛОВАКІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ПИСЬМЕННИКІВ. Виключено з партії письменника-журналіста Людвіка Вацаліка, критика Антоніна Лема, письменника Івана Кліма та покарано Мілана Кундеру й Яна Прохаску. Одні провинилися тим, що просто критикували комуністичну цензуру, інші — пригадкою порівняльно кращих для чеських письменників часів за володіння Австрії, інші знову, які підкреслювали керівну ролю інтеліґенції в духовому житті нації, а не „робітників і селян", а інші знову тим, що занадто виразно підкреслювали видатну ролю першого президента ЧСР Томаса Масарика для всієї культури, зокрема письменства. Трудність боротьби комуністичного режиму проти „бунтарських" письменників і журналістів у тому, що велика більшість письменників, особливо всі найвидатніші, солідаризуються з покараними.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИ КИНУЛИ 34 ДІЙСНІ І 69 СЛІПІ БОМБИ в різних місцях Гонґ Конґу. Одинокими жертвами був один вбитий і два ранені з-посеред самих терористів, коли одна бомба вибухла в їхніх руках. На кордоні Гонґ Конґу й Китаю комуністи схопили й перетягли через кордон одного британського комісаря поліції. Брийвіські власті з Гонґ Конґу закрили той перехідний пункт: це вдаряє по китайських робітниках, які щоденно прибувають на працю до Гонґ Конґу.

Губернатор Рокефеллер заперечує рішуче плян кандидувати на Президента

Республіканські губернатори Роналд Ріґен із Каліфорнії (зліва) та Джордж Ромні з Мишиґену оглядаються під час відпливу лінійного корабля „Індепенденс" із Ню Йорку. На обрії — статуя Свободи. Крім Ріґена й Ромні в конференції беруть участь ще 42 губернатори ЗДА.

С.С. Індепенденс. — Губернатор нюйоркського стейту Нелсон Рокефеллер, який разом з іншими губернаторами американських стейтів бере участь в їхній 59-ій річній конференції, що відбувається на кораблі „С.С. Індепенденс", заперечив рішуче будь-які свої пляни кандидувати на Президента ЗДА в 1968 році. В розмові з журналістами на покладі цього корабля, що перебуває тепер на Карібському морі, Рокефеллер заявив, що він „не є кандидатом, не думає бути кандидатом і не хоче бути Президентом". Головною темою пересправ під час конференції губернаторів, є справа резолюції з підтримкою для в'єтнамської політики президента Джансона. Демократичні губернатори добиваються схвалення такої резолюції, республіканські, між ними особливо каліфорнійський губернатор Ріґен та мишиґенський губернатор Ромні, висловлюються проти. Багато уваги під час нарад губернаторів у перших двох днях присвячено справі расових заворушень у ЗДА. Повна конференція прийняла звідомлення з критикою плянів командування Армії в справі реорганізації Крайової Ґвардії й поліпшення її справности в контролюванні міських заворушень. Демократичні губернатори схвалили проєкт резолюції в справі цивільних безпорядків, зредаґований так, щоб до неї могли приєднатися губернатори південних стейтів.

В Палаті Репрезентантів хочуть зредукувати необоронні видатки на 5 більйонів

Вашинґтон. — Започаткована великою групою конґресменів акція з вимогою зредукувати видатно видаткування федерального уряду здобуває все більше прихильників серед членів Палати Репрезентантів. Південні демократичні конґресмени, незадоволені компромісовим пляном палатної бюджетової комісії зменшити федеральні не-оборонні видатки на всього яких півтора більйона долярів, розпочали акцію за те, щоб зредукувати їх на п'ять більйонів долярів. Таку вимогу підтримує велика група республіканських конґресменів. Дебати в цій справі починаються в четвер 19-го жовтня ц.р. Республіканські конґресмени і разом з ними деяка кількість демократичних членів Палати Репрезентантів домагаються, щоб провести редукцію бюджету ще заки Конґрес візьме на розгляд пропоновану президентом Джансоном підвишку податків. Одночасно із цими тенденціями до обмеження федерального видаткування, палатна комісія для справ збройних сил затвердила підвишку платень для 3.500.000 осіб військового персоналу, починаючи вже від 1-го жовтня 1967 року. Перший рік цієї підвишки коштуватиме федеральну касу 600,000.000 долярів. В 1969 році, після дальших підвишок платень, видатки ЗДА на утримання військового персоналу становитимуть 2.7 більйона річно. Так же само Палата репрезентантів погодилися збільшити платні для службовців інших катеґорій.

У В'єтнамі завзяті наземні бої

Сайґон. — В останніх днях в кількох пунктах Південного В'єтнаму знову посилилась наземна бойова акція. У вівторок 17 жовтня (у В'єтнамі була тоді вже середа 18-го) одна сотня американської Третьої бриґади Першої піхотної дивізії наскочила на цілий північно-в'єтнамський полк силою яких 2 900 вояків. Це було за 41 милю на північний захід від Сайґону. В ході цілоденної битви введено до неї ще три дальші американські сотні. Американська далекосяжна артилерія й летунство підтримували піхоту, однак таки згинуло у тому бою 58 американських вояків і 61 був ранений; по ворожому боці згинули 103 вояки. Це була найвища американська втрата в людях в одній битві за всю В'єтнамську війну. Також на півночі Південного В'єтнаму, біля міста Квантрі, столиці найдалі на північ положеної провінції тієї самої назви, прийшло до завзятих наземних боїв, в яких згинув 21 морський піхотинець, а 167 було ранених. Згинули там 44 ворожі вояки, а 19-ох схоплено в полон. Продовжувались теж налети проти Північного В'єтнаму. У тих налетах американці втратили три машини, внаслідку чого загальні втрати американського летунства над Північним В'єтнамом дійшли до 705 машин. — Австралійський прем'єр Гаролд Голт проголосив, що Австралія збільшує свій експедиційний корпус у В'єтнамі з 6 300 вояків до 8 000. Південна Корея має там 40 000 свого війська, Філіппіни 2 000, а Нова Зеляндія вислала туди нову сотню, збільшивши свої війська у В'єтнамі до 546 осіб.

Кардиналові Міндсенті загрожує нове арештування

Будапешт. — Мадярський кардинал Йосиф Міндсенті заявив, що він рішився вийти з будинку американської амбасади у Будапешті та взагалі зліквідувати своє тамошнє перебування. Міндсенті був арештований комуністами в 1948 році й перебував у в'язниці до 1956-го року, до вибуху мадярської революції. Його звільнили й привітали на волі, як героя, але він втішався волею тільки 11 днів. Після вмаршу совєтських танків до Будапешту, Міндсенті схоронився до американської амбасади і від того часу, докладно від 4 листопада 1956 року, він перебуває в двох кімнатках амбасади. Коли б тільки кардинал Й. Міндсенті вийшов з будинку амбасади — він може бути знову заарештований, бо він був у 1949 році засуджений комуністами на досмертну в'язницю. Три дні тому прибув до Будапешту з Відня кардинал Франц Кеніґ, який вже раніше конферував з мадярським урядом, як делеґат Ватикану, щоб унормувати справи Католицької Церкви на Мадярщині. Кардинал Міндсенті був і формально все ще є примасом Католицької Церкви на Мадярщині й архиєпископом Будапешту, але комуністичний уряд щонайвище може погодитись на свобідний виїзд кардинала до Риму, а не на привернення йому його церковного становища. Кардинал Кеніґ мав 4-годинну розмову з Міндсенті, але нічого не виявлено про її зміст. Будинок американської амбасади є під постійною поліційною мадярською „опікою". Кардинал Міндсенті має тепер 75 років, але втішається повним фізичним здоров'ям та бистротою ума.

Совєтський штучний сателіт залетів на Венус

Лондон. — Британська метеорологічна стація й радіо-обсерваторія в Джодрелл перехопила радіо-знаки, що її почала передавати кабіна чи капсуля совєтського летунського корабля „Венус 4", яка — як припускає директор тієї обсерваторії, сер Бернард Ловелл, відірвалась від корабля й „м'яко" осіла на Венусі. Попередні сиґнали, подавані з названого совєтського сателіта, замовкли. Два дні тому совєтські власті звернулися до тієї британської могутньої обсерваторії з просьбою — стежити за їхнім сателітом та допомогти устійнити його долю, бо — мовляв — „Венус 4" може стати великим науковим осягом. Однак большевики нічого не сказали про сутню ціль того їхнього штучного сателіта та про „код" сиґналів з самого сателіта та його капсулі. Британські вчені уважають, що висад капсулі на Венусі без пошкодження внутрішнього облаштування й інструментів — це великий успіх, бо тепер можна буде докладно знати про поверхню й інші важливі дані тієї планети. Самі большевики нічого ще не виявили. Західні коментатори припускають, що Совєти роздують і розреклямують той успіх у зв'язку з 50-річчям большевицької влади, тим паче, що на тому 50-тиріччю нема чим хвалитися.

Українці взяли участь у Світовій Антикомуністичній Конференції

Тайпей, Формоза (АБН). — В днях від 25 до 30 вересня відбулася тут (Національний Китай) Перша Конференція Світової Антикомуністичної Ліґи, з видатною участю українців. У Конференції взяли участь представники від 72 націй і 14 міжнародних анти-комуністичних організацій.

Конференцію відкрив промовою президент Національного Китаю Чянґ Кай-шек. У відкриті брали участь члени дипломатичного корпусу, біля 250 делеґатів з різних країн світу і кілька сотень представників політичного, культурного, громадського, військового й економічного життя Національного Китаю. Конференцію проводила президія в складі: Д-р Ку Ченґ-канґ — голова Антикомуністичної Ліґи Азійських Народів і Голова Підготовчого Комітету Світової Антикомуністичної Конференції, Хозе Фіґерес, б. президент Коста Ріки, д-р Хозе М. Гернандез — генеральний секретар АПАКЛ (філіппінець) і двох секретарів. Від Антибольшевицького Бльоку Народів були: Голова ЦК АБН п. Ярослав Стецько, проф. Лайос Катона — постійний представник АБН до Антикомуністичної Ліґи Азійських Народів в Тайпей і мґр. Слава Стецько. Крім того, АБН був заступлений також через Европейську Раду Свободи, якої офіційними делеґатами на конференцію були: мін. Оле Бйорн Крафт (Данія), Ярослав Стецько (Україна і АБН), мін. проф. д-р Теодор Оберлендер (Німеччина). Представник Хорватського Визвольного Руху входив в склад австралійської делеґації. Представники Американського Комітету Поневолених Націй, проф. Лев Добрянський і Володимир Чопівський, входили всклад Американської делеґації.

На конференцію надіслані були привіти від голів численних держав, головно вільної Азії, Близького Сходу, від Святішого Отця, різних організацій й політичних діячів з цілого світу, але найбільше привітів вплинуло від українців, зокрема з Канади і хорватів.

Конференція працювала пленарними сесіями і комісіями. На пленарних сесіях,

(Закінчення на стор. 3-ій)

60 американських організацій спільно проголосили день 7-го листопада — Днем Жалоби по жертвах комунізму

Ню Йорк. — Координаційний Американський Комітет, до складу якого входять 60 організацій з багатомільйоновим членством, проголосив день відзначення Москвою 50-річчя „великого жовтня", що припадає на 7-ме листопада — Днем жалоби по комуністичних жертвах у всіх країнах і за всі 50 років бальшевизму-комунізму. Цей День Жалоби буде проведений всюди, від Куби по Китай, на знак міжнародного спротиву імперіялістичному комунізмові. Того дня відбудуться спеціяльні Богослуження у Церквах різних визнань, мітинґи, демонстрації, антикомуністичні зібрання на пошану тих, які в героїчній боротьбі проти комунізму загинули, або ж терпіли, чи терплять і нині. Крім цього, Світова Антикомуністична Ліґа для Азійських Народів у Тайпеї, на Формозі, де взяли участь представники 72 країн світу, також проголосила антикомуністичну резолюцію. Проголошення Дня Жалоби підписали багато промінентних американських і світових діячів, між ними Кардинал Спелман у ЗДА.

21 і 22 жовтня — засвічені світла на домах і в автах

Ню Йорк. — Крайова американська організація „Національний Комітет за відповідальний патріотизм" звернулась із закликом до всіх людей доброї волі, щоб вони взяли в Ню Йорку якнайширшу участь у великій своєрідній маніфестації для моральної підтримки американських вояків у їх антикомуністичній боротьбі, в першу чергу у В'єтнамі. Ця демонстрація виявиться тим, що з вечора 21 жовтня, з суботи на неділю, всі ті, що підтримують американських вояків у В'єтнамі, засвітять світла біля своїх будинків чи помешкань на всю ніч, а впродовж суботи й неділі 21 і 22 жовтня — вивісять біля своїх будинків американські прапори та навіть удень — залишатимуть запаленим легеньке світло в автах. Організація „Національний Комітет за відповідальний патріотизм" не є політичною, ні груповою, ні расовою. Вона не виступає за, або проти політики Американського Уряду, в тому й у В'єтнамі, але закликає всіх людей доброї волі виявити в тих двох днях свою пошану до тих, які змагаються за високі ідеали Америки, демократії і людства — проти комуністичного поневолення. Можна сподіватись, що українці Ню Йорку й околиць масово включаться в цю демонстрацію.

Відділи УНС стейту Коннектикат відбули окружні наради

Ню Гейвен, Конн. — Минулої неділі, 15-го жовтня пополудні тут у церковній залі відбулися окружні наради Відділів Українського Народного Союзу стейту Коннектикат, предметом і ціллю яких були потреби і можливості посилення теперішньої ювілейної організаційної кампанії до збільшення УНСоюзу до 100,000 членів. У нарадах взяло участь 15 репрезентантів 23, 54, 59, 277, 350, 370 і 414 Відділів. Збори відкрив і ними проводив голова Окружного Комітету та секретар 414 Відділу проф. Іван Телюк. Він же і склав звіт з діяльности в Окрузі, згадуючи в цьому і про індивідуальні відвідини Відділів для заохоти в організаційній праці. Все ж таки, дотеперішній вислід організаційної праці не дав сподіваних результатів і також намагання пожвавити активність деяких відділів не мали успіху. Проф. Телюк вважає, що в цьому могла б допомогти Головна Канцелярія, якби більш рішуче ставилася до неактивних Відділів та відділових секретарів, які не виконують своїх завдань і обов'язків.

Приявний на нарадах головний предсідник Йосип Лисоґір подав загальний огляд організаційних успіхів Округи, ствердивши, що тільки два Відділи, 277 і 387, виявляють деяке збільшення кількости членів. Інші Відділи, хоч і здобули деяку кількість нових членів, то ними не потрапили навіть покрити втрати і виявляють кінцевий дефіцит в членстві. Згадуючи, що починаючи від 1961-го року Округа УНС стейту Коннектикат постійно виявляла тільки прибуток в членах, п. Лисоґір висловив надію та закликав, щоб цю світлу традицію зберегти більш наполегливою організаційною активністю також і цього року. Округа нараховує 14 Відділів із загальною кількістю 3,000 членів. У дебатах, які відбулися після звіту і доповіді, брали участь пані Прескович, М. Галькевич, В. Гіна, В. Добчанський, п. Мусій, проф. Телюк та ін. Видвигнено пропозицію, щоб замість 25 відсотків однорічної вкладки, що їх одержують тепер секретарі Відділів за новозорганізованих членів, давати більші нагороди організаторам цих нових членів. Видвигнено ряд інших пропозицій. На нарадах секретарював д-р К. Матвієнко. Під час перекуски, що її приготовили пані з Окружного Комітету, п. Й. Лисоґір інформував приявних про стан підготови до Світового Конґресу Вільних Українців, закликав до пожертв на цілі того Конґресу та до масової участи в ньому, зокрема у великій Маніфестації Волі в Медісон Сквер Ґардені в суботу, 18-го листопада.

Перед нарадами Окружного Комітету, гол. предс. Й. Лисоґір був гостем на бенкеті-обіді, що його влаштувала місцева українська православна парафія Покрови Пресвятої Богородиці з нагоди свого рокового Свята Покрови. Понад 200 осіб було приявних на обіді, під час якого промовляли о. В. Коваленко з Вунсакет, о. Й. Шульський з місцевої української католицької парафії, о. Ф. Коваленко з Гартфорду, пані Людмила Івченко та інші. Гол. предс. Й. Лисоґір склав привітання від УНСоюзу. На закінчення настоятель парафії о. Іван Ільяшенко дякував за участь і промови.

ПЛАСТОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

Ню Йорк. — Пластова Станиця і Пластприят в Ню Йорку уладжують у великій залі Українського Народного Дому в суботу 21 жовтня ц. р. традиційні „Великі осінні вечерниці", сполучені із вибором „королеви", Пані з Пластприяту приготовляють буфет, а гратиме оркестра „Амор".

Біля пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні відбулася демонстрація

Вашингтонн. — Група членів американської організації „Міжнародна амнестія — ЗДА" впродож півгодини пікетувала 7-го жовтня біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, домагаючись міжнародної амнестії для всіх політв'язнів у світі. Про цю маніфестацію повідомив щоденник „Вашинґтон Пост", додаючи світлину, з зображенням частини пам'ятника Т. Шевченкові та демонстрантів з транспарентами: „Амнестія для політв'язнів", „Змагайтеся за універсальну декларацію людських прав". Названа організація є частиною міжнародної організації, яка добивається звільнення політв'язнів і в комуністичних країнах, і в країнах Заходу. В пікетуванні брала участь сестра ув'язненого юґославськими комуністами письменника Міхайлова, Марія Міхайлова.

ВІДБУДЕТЬСЯ АПЕЛЬ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА

Ню Йорк. — У суботу 21 жовтня, о 2-й год. дня, в залі Вест Бол Рум готелю „Комодор" при 42-й вул. і Лексінґтон авеню, відбудеться Апель колишніх вояків УПА. Як повідомила Головна Управа Товариства кол. Вояків УПА ім. Т. Чупринки в ЗДА, в тому Апелі візьмуть участь комбатанти інших військових організацій, рідні вояків УПА, представники українських молодечих організацій із своїми прапорами. В тому ж готелі „Комодор" о 7-й г. вечора відбудеться бенкет на честь Срібного Ювілею УПА, з ініціятиви Крайового Комітету в ЗДА.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Слабодухи

Це ще, мабуть, найделікатніше слово на характеристику тих юнаків, які палять або рвуть свої рекрутські картки та вчиняють голосні демонстрації перед рекрутаційними домівками. Такі більші або менші демонстрації відбуваються цього тижня в різних містах між двома океанами. Юнаки у поборовому віці в деяких таких вуличних авантурах були навіть у меншості: більшість становили жінки — сестри, наречені, матері й тітки закликуваних до війська юнаків, перелякані, щоб „їхніх хлопців" не вислано до В'єтнаму. Наприклад, „лідером" такої негідної демонстрації в Окленді, в Каліфорнії, була популярна співачка Джоен Баез, яка явилась туди з своєю сестрою і шкільними товаришками сестри.

Нема, мабуть, сумніву, що діє тут ворожа Америці рука, потягаючи за кулісами шнурок, на який зачеплені слабодухи, що не здають собі справи із лих, які спричиняють доброму імені своєї батьківщини. Вони не здають собі справи з того, що їхня поведінка межує із державною зрадою, і, якщо державні власті легковажно ставляться до тих вчинків, то тільки тому, що величезна більшість молоді і величезна більшість народу проти таких „пісніків" і „гіппісів". Видно це по ворожих до демонстрантів вигуках з-посеред глядачів або з такого знаменного факту, що покликані до військової служби, пропихаючись через тих, що бльокують вхід до рекрутаційної станиці, лають демонстрантів. Слабодухи не здають собі справи з того, що своєю поведінкою вони топчуть те, що зветься національним обов'язком, почуттям чести, лицарством, ставленням добра батьківщини вище від особистої вигоди. Ці всі поняття їм чужі. Але ті люди, які їх до цього штовхають, які організують і фінансують такі демонстрації, дуже добре знають, чому вони це роблять: щоб розкласти морально американське громадянство, щоб внести заколот у систему військової рекрутації, щоб робити пакість Урядові і водночас підбадьорювати комуністів у В'єтнамі.

Відомо, що на залі, де є тисяча людей, 25 добре зорганізованих і в різних місцях розставлених авантурників можуть породити враження величезної опозиції і — розбити зібрання. Американська преса, радіо і телевізія винні в тому, що тим демонстраціям проти військової рекрутації надається стільки розголосу. Коли такий слабодух чи свідомий анархіст - авантурник бачить свою світлину в газеті — він в очах власних і в очах своїх колеґ — герой. Погоня газет і телевізії за сенсацією наробила вже в Америці багато лиха. Одне з найгірших — творити героїв з людей, які насправді є покидьками суспільства.

Від Петлюри до Петлюри

Колись відомий московський комуністичний поет Дем'ян Бєдний, що його справжнім прізвищем було Придворов, написав вірша проти Ісуса Христа. За те він удостоївся ордена Леніна, а від талановитого російського поета, згодом самогубця, Сергєя Єсєніна — удостоївся вірша, що ходив по цілій імперії. В тому вірші була сказано, що Д. Бєдний, „только хрюкнул на Христа, Дем'ян Єфімовіч Прідворов" . . . Відомо, хто хрюкає . . .

Подібно, як колись Бєдний, тепер хрюкнув і київський журнал сатири „Перець" у числі з серпня 1967 року на славної пам'яті Головного Отамана Армії Української Народної Республіки Симона Петлюру. Правда, хрюкнув не оріґінально, бо передрукував сам себе, публікуючи тепер, у 50-ту річницю большевицької контрреволюції, ту саму „гумореску" Ярослава Галана „Від Петлюри до Петлюри", яка була надрукована в київському „Перці' ч. 13 з 1943 року, що й зазначено в журналі. Давно це було, вже й Я. Ґалана знищили славні упівці на вулиці окупованого большевиками Львова, а „Перець" знову своєї. „Гумореска", позбавлена гумору, розпочинається словами: „Німецько - українські націоналісти, назвім їх скорочено нуни, мають усі причини нарікати на долю. Їм просто не щастить". Далі йдуть наклепи на тих героїв новочасної української визвольної боротьби, які загинули з рук таємних аґентів, працедавців „Перця" з Москви: сл. п. Симона Петлюру, сл. п. Євгена Коновальця, сл. п. Степана Бандеру, померлого сл п. Андрія Мельника . . .

Гумор „Перця" належить до такої категорії, що її легко визначити ось хоча б таким прикладом: „Степан Бандера — не змішувати з містом Бендери, прізвище Бандери походить від „банда", — сказано в „Перці", хоча таке прізвище і слово походить від еспанського слова „прапор"

Впадають у вічі не „жарти" і не шибеничний гумор, а той факт, що знову й знову совєтська преса в Україні змушена повертатись до, здавалося б, старих тем. Видко — доводиться! . .

Мих. Килимний

МІЖ МОСКВОЮ І ПЕЙПІНҐОМ

Куритиба. — В червоному Китаї, хоч продовжує кипіти, але — все на одному рівні. Там так, як у хемічній лябораторії, коли при певному досліді треба затримувати однакову температуру. Скидається на те, що обидва кінці віжок, від маоїстів та протимаоїстів, перебувають в одних руках, а ті руки вже реґулюють дії кожної супротивної сторони. Покищо виходить так, що перевага по боці маоїстів.

Згідно з совєтськими офіційними повідомленнями, від часу виникнення „культурної революції" у червоному Китаї фізично знищено, поранено чи пропало безвісти лише 5.000 різного калібру партійних та державних діячів. П'ять тисяч — це дрібниця не тільки для Китаю, а й для СССР, де за сталінських часів знищували мільйони людей, засуджували цілі народи, вистрілювали керівний склад партії, армії, державного апарату, навіть комсомолу.

Інформація ТАСС про „п'ять тисяч жертв маотсетунґівської сваволі" в очах підсовєтського населення тільки вибілила Мао, мовляв, от у нас, коли вже бралися до сокири, то голови з плечей летіли без ліку.

Цікавим є й таке явище в китайській „культурно - революційній" дійсності. Червоноґвардійці вдираються до приміщення якоїсь партійної чи державної установи. Розбивають вікна й двері, торощать меблі, палять або розкидають архіви, а самих керівників установи виводять на вулицю, прилюдно обвинувачують у ревізіонізмі, хрущовізмі та зраді комунізму, потім б'ють киями, мастять з голови до ніг всякою гидотою і заявляють: „А тепер ідіть і працюйте далі, в усьому дотримуючись науки Мао Тсе - тунґа..." І покарані продовжують працювати, мало того — стають ніби завзятими маоїстами...

Можна здогадуватися, що „культурна революція" подумана як запобіжний захід проти переродження комуінзму. Чи може здійснення настанови Троцького про потребу в комуністичному суспільстві „перманентної революції"?

Переродження, до речі, може бути позитивним і неґативним. На наш погляд, „культурна революція" в червоному Китаї ґарантує його лише від переродження позитивного. Потворні дії червоноґвардійців переконливо свідчать про те, що в тій країні комунізм семимильними кроками деґрадує, вироджується, а не „стрибає вперед", як того хочуть Мао, Лін Піяо та інші.

Однак, у процесі „культурної революції" безперервно зростають протимосковські настрої. Образливі написи на стінах совєтського посольства в Пейпінґу, побиття совєтських дипломатів, нищення всього, що нагадує про Москву — уже ввійшли, можна сказати, в обов'язкові атрибути „культурної революції".

У протимосковських акціях не пасе задніх і китайська армія. Як повідомляють англійські журналісти, що повернулися з Хабаровська, вздовж усього довжелезного совєто - китайського кордону можна спостерігати непривабливе видовище. Кожноденні раніші вправи китайських прикордонників закінчуються одностайним „палким привітом", спрямованим на совєтський бік. На команду офіцера китайські солдати повертаються спинами до кордону, трохи нахиляються і перед совєтськими вояками оголюють „грішні місця" тіла, супроводячи цю вправу непристойними словами. Хтось з московських аґітпропів придумав спосіб на відповідь „китайським товаришам". Тепер, коли китайці виконують ту свою вправу, совєтські прикордонники натягають собі на облеччя машкари з зображенням Мао.

Прикордонні інциденти там щоденне явище: то перестрілка, то озброєний загін продереться вглиб чужої території, то маса цивільних китайських утікачів посуне на совєтську сторону.

Силою обставин Москва примушена була створити охоронну „національну міліцію", рекрутовану з місцевого азійського населення, в першу чергу з комсомольців. Старшинські кадри до „національної міліції" призначаються з совєтської армії. У посіданні міліції є ручна вогнепальна, переважно автоматична зброя, кулемети, коні, а також деяка кількість панцерних авт. На „ідейному озброєнні" в неї — потреба боронити свої терени від „китайських загарбників", які, мовляв, несуть поневолення та знищення всім некитайським народам. Про комунізм зовсім не згадується. Примат дається національному питанню.

Перед міліцією поставлено завдання пильнувати кордон, щоб через нього „ не просочився жадний ворожий аґент". Цю міліцію офіційно називають „першою лінією оборони", а реґулярні прикордонні війська вважаєтся „другою оборонною лінією".

Військові фахівці обраховують, що червоний Китай може створити армію в складі 130 мільйонів вояків. Сьогодні його армія нараховує трохи більше як 3 мільйони вояків в 40 військових округах. В її складі є чотири панцерні дивізії, дві дивізії парашутистів і дві дивізії кінноти.

Авіяція червоного Китаю начислює 3 850 літаків, з них 3.000 винищувачів: „МІҐ-15", „МІҐ - 17", „МІҐ - 19" і трохи „МІҐ - 21", 500 бомбардувальників і 350 транспортових літаків. У Мукдені вже працює великий китайський авіяційний завод, що виробляє літаки „МІҐ - 21".

Військово - морські сили червоного Китаю нараховують 10 тисяч катерів, вісім виловлювачів мін, чотири фреґати, 30 підводних човнів і 700 різних інших одиниць.

Про атомову зброю червоного Китаю малощо відомо, але вона, безперечно, в багато разів поступається перед совєтською.

З нагоди відзначення 50-річчя так званої жовтневої революції, в Москві довго отягалися з надісланням запрошення на святкові урочистості керівникам червоного Китаю. Врешті, за підписами Брежнєва, Косиґіна й Підгорного, таке запрошення вислано. А через кілька днів уже й наспіла „відповідь" Пейпінґу: в день відзначення 18-ої річниці існування червоного Китаю заступник Мао Тсе - тунґа, маршал Лін - Піяо, у своїй промове так вилаяв Совєтський Союз, його провідників і його комуністичну партію, що представники СССР та совєтських сателітів мусіли з того свята чимдуж тікати. Лін Піяо не залишив жадного сухого місця на московських „переродженцях, ревізіоністах, зрадниках, запроданцях..."

Не думаємо, що кремлівським ватажкам захочеться вислухувати подібні „привіти" на Красній площі в Москві, під час святкувань 50-річчя жовтня.

В. Кедровський

СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ КИЄВА ВІДЧУВАЄТЬСЯ ПРИГНОБЛЕННЯ

Випадково зустрівся я з українцем, що довгі роки живе в Америці. Він стоїть далеко від українських політичних угруповань, але цікавиться українським національним життям поза межами України. Він мені розповів, що багато дечого чув і читав про Совєтський Союз і, щоб особисто запізнатися з тамтешнім життям, поїхав туди не з групою туристів, а як індивідуальний відвідувач.

Багато часу й старання він витратив, щоб роздобути у Вашинґтоні в совєтському представництві візу. Там запасся також совєтськими грішми. До села, де колись жили його батьки, а тепер живе його вісімдесятирічна бабуся, їхати йому не дозволили. Мовляв, коли хочете побачитися з своєю бабусею, то нехай вона приїде до Києва.

З Америки до Англії мій знайомий летів американським переповненим пасажирами літаком, а з Англії до Москви індійським, що прямував до Ню Делі. Величезний літак був майже порожній.

В дорозі він розговорився з совєтським громадянином.

„Спочатку ми говорили по - російському, — сказав мені знайомий, — а коли співбесідник помітив, що моя російська мова дуже шкутильгає, спитав, якої я національности. Я сказав йому, хто я є, тоді цей громадянин заявив, що він також українець, і почав говорити чистою українською мовою. При тім назвав себе полковником. Говорили ми про життя в Америці, про В'єтнам та про інші справи, що багатьох тепер хвилюють. Він не робив закидів Америці за її „імперіялізм", як то звичайно робить совєтська преса".

„Коли наш літак приземлився на летовищі в. Москві, — казав мій знайомий, — урядничка перевірила мої документи, розпитала про мету моєї подорожі і, переглянувши багаж, прибила на моєму пашпорті печатку. За її вказівкою я звернувся до диспетчера, який підкликав таксі й наказав шоферові везти мене до готелю „Мінськ". Як тільки ми від'їхали трохи від летовища, шофер спробував нав'язати зі мною розмову. Він почав розпитувати мене, хто я такий, перетикуючи свою мову англійськими та німецькими словами. Я сказав йому, щоб він говорив по - російському, бо я знаю російську мову. Тоді шофер сповільнив хід автомобіля й запитав: „Чи багато в Америці русских церков? Чи американський уряд переслідує православні церковні громади?"

„Я відповів, що є стільки церков, скільки вірні хочуть мати. Далі він запитав, чи в Америці є русскі архиєреї? На це я йому відповів, що є досить. Бажаючи перевести розмову на цікаву для мене тему, я звернув увагу шофера на нові кількаповерхові доми, побудовані вздовж нашого шляху. Шофер пояснив, що в цих домах живуть „большіє начальники", тобто комуністичні урядовці. „А робітники, — сказав він, — живуть у „лачугах" геть поза цими домами".

Мій знайомий запитав шофера, які то пакунки виладовували з літака, яким він прилетів, і вантажили на тягарові авта. На це шофер відповів, що то були пакунки з американським журналом „Америка", який присилає до СССР американський уряд. Їх везуть на „базу", а там розподілюють між різними державними установами, якусь частину пускають на продаж, а найбільшу частину залишають на „базі". За місяць - півтора їх повертають до американського посольства, мовляв, немає охочих купувати „Америку".

У Москві мій знайомий пробув кілька днів. Там бачив він людей, що тримають себе досить вільно й, очевидно, не дуже бояться влади. Іноді навіть чув двозначні жарти і критичні завваги на адресу різних високих совєтських урядовців. Був кілька разів у театрі, де виставляли водевільного характеру п'єси з легкою критикою сучасного ладу. Наприклад, в одному водевілі виходить артистка і в розмові з іншими артистами говорить: „Щоб змусити віслюка везти тягар, перед ним тримають моркву, але людина тягне тагар без моркви, бо вона свідома тварина".

Люди в Москві одягнені досить пристойно, але майже всі ходять з „авоськами", тобто з торбинками — може де пощастить щось купити. Господині не плянують, що вони мають варити на обід, а варять з того, що вдасться дістати. В ресторанах для туристів годують не зле, але на обід доводиться дуже довго чекати, бо обслуга повільна. Вибравши собі страви, треба спершу заплатити за них касирові, а потім уже на виданий касиром квиток подадуть замовлену їжу.

Нарешті мій знайомий поїхав до Києва, але своєї бабусі так і не побачив, бо вона не мала сили приїхати на зустріч.

Київ — гарне, чисте місто. Вулиці й будинки мають далеко кращий вигляд, ніж у Москві

„Але на що я звернув увагу, — сказав мій знайомий, — так це на те, що на вулицях Києва не відчувається тієї веселости, як у Москві. І не чути критичних завваг на адресу совєтської влади. Мабуть, тому, що люди там почувають себе, як в окупованій країні. У ресторанах, у крамницях, в театрах всі говорять потиху й обережно, а від чужинців тікають, щоб не наразити себе на прикрість. Я, піддаючись загальному настрою, також почував себе пригніченим. Лише коли опинився у Франції, де пересів на літака до Америки, зідхнув на повні груди".

Марія Демидчук

ВІДВІДИНИ У САН ДІЄҐО

Сан Дієґо — це місто, що лежить приблизно за сто миль на північ від Лос Анджелесу і начисляє коло 400 тисяч населення. Тому що доми будовані тут переважно на одну родину, його простір дуже великий. Клімат сухий, соняшний, і багато людей переселяються туди на постійно.

Сан Дієґо гордиться чи не найбільшим у світі зоологічним садом. Крім усякого роду звірів та птиць, там можна бачити різні дива, як, наприклад, ведмедів, які стають на задні лапи і простягають передні вперед, просячи щось попоїсти. А коли автобус по короткій зупинці від'їжджає, вони махають лапами на прощання.

У так званім „Сі Ворлд", (Морський Світ) побачите інші дива: риби на 3-4 тисячі фунтів ваги, які під диктат тренера скачуть на 15-20 стіп угору, роззявляють свої пащі для перевірки зубів, або лягають на воді горічерева для перевірки биття серця. В „Морськім Світі" можна бачити також японське селище з басейном, в якому живуть привезені з Японії устриці. За $2.49 виловлять для вас з дна басейну одну з таких устриць, розкриють і видобудуть з неї перлину. Рідко коли трапляється, щоб перлини не було, але буває, що знайдеться й дві перлини.

Поблизу Сан Дієґо є славний Лаґуна Біч — місце артистів - малярів. На високім, вкритім травою узбережжі в небо пнуться пальми, кіпариси і ін. тропічні дерева, а в їх тіні білі, червоні, зелені столики з кріслами для гостей, які хочуть покріпитись содовою водою чи коктейлем. Тут же недалеко виставка образів, яка тягнеться на кілька бльоків. Коло своїх образів сидить сам артист, готовий дати пояснення для кожного зі своїх творів. Увечері можна відвідати театр під голим небом, в якому висвітлюють для туристів образи, зв'язані з історичними подіями цього краю.

Є там ще Больбоа Парк з будинком, у якому різні етнічні групи мають свої окремі кімнати. Цим будинком опікуються організація Пасифік Рілейшен і міська управа. Українці мають кімнату спільно з чехами та мадярами. На стіні побачите тут грамоту УКК, відомий образ „В'їзд Б. Хмельницького до Києва", доволі велику фотографію пам'ятника Т. Шевченкові у Вашинґтоні. В ґабльотці зі смаком розложені вишивки, писанки, різьба. На жаль, бракує кераміки. Під стіною довгий стіл і ослін, вкритий гуцульською тканиною. На Рідво етнічні групи орґанізують виступи з показом народних танців, зі співами і т. д. Крім того влаштовують обід під голим небом.

У Сан Дієґо є багато історичних будівель, особливо церков. Майже всі вони мають еспанські назви. Є там чимало готелів, ресторанів, у яких гостять туристів пікантними еспанськими стравами.

На пляні міста, що його видав „Чембер ов Комерс", є такий напис: „Втішайтесь вашим побутом тут і скажіть по повороті вашим приятелям, що ви відвідали Сан Дієґо, місце народження Каліфорнії".

У Сан Дієґо живе коло ста українських родин зі старої еміґрації і з новоприбулих, які за малими виїмками поселились тут задля клімату. Вони створили громаду, до якої, на жаль, старі еміґранти не включились. Великими зусиллями побудували на Юніверситі вулиці маленьку, але гарну українську католицьку церковцю. Богослуження відбуваються в ній щодругу неділю. Священик доїжджає з Лос Анджелесу. Є також українська православна церква з парохом впр. о. Турянським.

На Богослуженні я мала

(Закінчення на стор. 3-ій)

ГОЛОС ЧИТАЧА

МОЖЕ Б СКВУ ПОЛАГОДИВ СПРАВУ „НАШИХ ВОРІЖЕНЬКІВ"?

Маю на думці не тих дійсних, а тих уявних, про яких співаємо в нашому гимні. Раз бажаємо, щоб вони згинули, то чому ж називати їх таким примирливим словом, а не просто ворогами, тим паче, що в деяких наших скупченнях вже роками, співаючи наш гимн, так їх і називають. Не буде ніякого гріха супроти авторів гимну, якщо в тексті змінимо одне слово, а два переставимо: „Згинуть наші вороги, як роса на сонці, запануєм браття й ми у своїй сторонці". Така зміна зовсім не шкодить мелодії гимну.

Якщо не можемо добитися єдности у „великій політиці", то не показуймо хоч цього, співаючи наш гимн, і співаймо його всі однаково. СКВУ є під цю пору єдиним, що міг би цю маленьку зміну узаконити.

О. Залеський
Боффало, Н. И.

Богдан Остап'юк

ГАЇ ВЕЛИКІ

(2)

Дехто з міщан мав у Гаях свої ділянки лісу-саду, де, побіч інших овочевих дерев, найбільше було самородних черешень. Росли вони наче дуби — високі, кремезні. Треба було двох дорослих чоловіків, щоб обхопити руками таку черешню. На черешні вибирались міщани возами на цілий день. Спутавши коней, рвали ягоди в коновки або кошики. Найкращі та найстигліші черешні були на верхах дерев, їх навіть ключкою годі було пригнути. Тому іноді доводилося зрізувати ті верхи пилкою, і ті, що сиділи під деревом, звичайно бабусі та дідусі або малі діти, ласували найкращими черешнями . . .

Наближався перший відпуст св. Івана, роковий храм гаївської Свят-Іванської церкви. Гаївська церква належала до тернопільської парохії. Її обслуговували о. Тимотей Сембай, о. Володимир Пасіка, о. Степан Ратич, о. Андрій Стасюк та інші. Гарна мурована церква стояла біля шляху, майже по середині Гаїв.

На св. Івана церква була замаєна березовим, липовим гіллям та зіллям. З довколишніх сіл прибувало на відпуст багато прочан. З тернопільської Свят-Успенської церкви традиційно приходила процесія в супроводі численних міщан. Велику Службу Божу правив звичайно парох Тернополя о. кан. Володимир Громницький в сослуженні багатьох священиків. До сослужителів належали часто о. Іван (чернече ім'я-Яким) Сеньківський ЧСВВ, опісля мученик за Христову віру, о. Володимир Чубатий, останній парох Шупарки на Заліщині, теж замучений большевиками, о. Рокіцький, уродженці та перші священнослужителі Гаїв Великих.

Згодом ці функції виконували молодші священики гаївчани: о. мґр. Володимир Сеньківський, (молодший брат о. Івана) о. Михайло Решетуха, о. Маріян Кашуба, який загинув в большевицькій тюрмі, о. Володимир Королюк.

Після Богослуження та свячення зілля вгощали гаївчани своїх гостей смачним обідом, першим медом та першими овочами. Якщо сприяла погода, то гаївчани обов'язково на св. Івана мали вже перший мед - червоний з гречки або жовто-зелений з липи.

Найбільша празнична гостина відбувалася в домі Сеньківських. Це ж були іменини о. Івана, знаменитого проповідника, людини незвичайно лагідної та милої вдачі. Вся наша велика родина його дуже любила й цінила. Сюди з'їжджалися всі священики та численна родина Кордубів, Чубатих, Вациків, Бриковичів, Кузьмовичів, Муріїв, Литвинів, родина автора цих рядків та інші. З цих родин вийшло багато заслужених священиків, щирих патріотів та громадських діячів.

Господарі частували гостей питним медом та вишняком-черешняком власного виробу. Варто згадати при цьому про господаря дому, Семена Сеньківського, людину незвичайно побожну і працьовиту. Його день праці починавсь удосвіта й кінчився пізно вночі. Роботи мав дуже багато. Треба було працювати і в полі, і в саду, і в пасіці, допильнувати челядь, доглянути худобу тощо. Працю свою починав він з Богом. Щодня вранці ходив до Тернополя, до Середньої церкви (Різдва Христового) на першу Службу Божу. Від його дому до Середньої церкви було точно 4 кілометри, але він ніколи не пропускав Богослуження, не зважаючи на дощ, сніг чи мороз.

Листувався Семен Сеньківський навіть з Митрополитом Андреєм Шептицьким. Листи-відповіді від Митрополита зберігав як найбільшу цінність. Їздив до Львова на авдієнції до Митрополита. У вільних хвилинах, звичайно в неділі і свята, любив читати книжки в своїй великій пасіці. Поруч пасіки Білинського в Чорному лісі під Збаражом, була це найбільша пасіка на Поділлі. Сеньківський записував різні події з життя, вів щоденник і навіть укладав побожні пісні на честь Божої Матері.

В Гаївському парку відбувалися вліті фестини. Їх влаштовували „Рідна Школа", „Просвіта", „Захоронка", ,Молода Громада" та інші громадські організації. У фестинах брала участь шкільна молодь особливо „Пласт', члени „Молодої Громади", „Сокола" та інші. Після фестину пізно ввечері верталась, бувало, молодь до Тернополя маршовими колонами, співаючи стрілецькі пісні, не втомлена цілоденною участю в грах та забавах. Пісня поборювала втому.

Гаї були славні своїми садами. То була заслуга Теодора Сеника, директора народної школи в Тернополі. Цей сеньйор наших учителів був прекрасним садоводом-пасічником. Він мав у Гаях власний сад. Сеник навчав гаївчан раціонально плекати садівництво, і внаслідок цього постали прекрасні сади, які вліті манили кожного своїми сонцем налитими овочами. Звичайно в неділі і свята було багато прошених і непрошених гостей у садах гаївчан. Кожен хотів не лише „скуштувати" яблуко чи грушу, але й, як ніхто не бачив, нарвати цих овочів у торбу . . . Найбільше мороки з такими непрошеними гістьми мали Сеньківські, які ніяк не могли допильнувати свого найбільшого в Гаях саду.

Восени, коли ліс зміняв свою зелену шату на золотобагряну і коли під ногами шелестіло опале листя, також можна було зустріти в Гаях тернопільців. На деревах залишалися ще зимові яблука, груші чи сливи-„венґерки" або волоські та лісові горіхи. Навіть узимі, коли сніг вкривав землю білою пеленою, а під ногами скрипів мороз, вибиралася сюди молодь прогулятися на лещатах.

Горби й долини в Гаях Великих були прегарним тереном для лещетарів та спортовців. До Гаїв їздили взимі саньми наші міщани по дрова. Дрова вже заздалегідь були приготовані або, в крайньому випадку, треба було зрубати якого граба чи суху черешню.

Побіч численних лісових птахів, що залюбки гніздилися у Гаях, були тут також представники звіриного світу: вивірки, зайці, сарни, куни, лиси . . . Оповідали старі люди, що перед першою світовою війною появлялися часом у Гаях навіть вовки. Найбільше шкоди заподіювали гаївчанам лиси. В сусідньому Березівському лісі було їх чимало.

Останній раз у році відвідували тернопільці Гаї перед Різдвом. Сюди їздили вони до свояків і знайомих по мед до куті, по горіхи, по сушені овочі на узвар, квашені яблука тощо. Під Святий Вечір вибиралась молодь крадькома до сусіднього Березівського лісу по ялинки.

Двадцять три роки тому залишили ми Тернопіль, а з ним невід'ємну його частину — Гаї Великі. І кожен раз, коли гадкою линемо до рідного міста, все ввижається нам чудові, незабутні Гаї. Тепер залишилося в Гаях не багато автохтонного населення. Багатьох гаївчан вивезли большевики на Сибір або знищили після другого „визволення". Багатьох розкинула доля по широкому світі.

Торік одержав автор цих рядків в листі від друга засушені фіялки, конвалії, черемхи та золотого бульбука, зірвані в Гаях Великих. Ці дорогі гості з Рідної Землі, неначе „євшан-зілля", пригадали неповторну красу наших Гаїв. „Гаї, — пише в листі друг, — майже не змінились. Залишилися ті самі, давні стежки, доріжки. Гаї стоять та й сумують, немов би когось ждуть . . ."

(Кінець)

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ЛИСТОПАД! ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

Вилимантик, Конн.

ЮВІЛЕЙ ДУШПАСТИРЯ

В неділю 20-го серпня Українська католицька громамада відзначила 25-ліття священства свойого пароха о. Андрія Назаревича. Історія парохії у Вилимантик недавна, одначе не має собі рівної на американськім терені. Інші українські парохії, які організувалися в Америці, мали вірних, які просили про священиків і з приїздом нових еміґрантів збільшувались, то у Вилиментику було не так.

1949 року поселюється тут припадково скиталець-священик о. Андрій Назаревич з дружиною і хоч сам „безпритульний", бо французька кат. парохія позволила йому приватно правити Службу Божу, то він пам'ятав, що в ДП-таборах в Европі залишилося велике число обездомлених, яких мрією є видістатись з таборів у вільний світ. Тому він з повним самовідреченням, впертістю, дуже часто з особистим пониженням сповняв „самаританське діло" і спроваджував та давав першу поміч десяткам нових родин. Нічого дивного, що більшість новоприбулих по якомусь часі виїхали, можливости праці були тут майже ніякі, все ж таки коло 60 родин залишилося.

І тоді зачався другий етап невсипущої праці о. Андрія. Бажаючи закріпити „стан посідання", не оглядаючись на відраджування „реально думаючих", рішився на будову церкви, бо знав, що вірні без своєї церкви не зможуть на довшу мету задержати національної відрубности. Маючи незаступну помічницю в своїй дружині, яка гідно продовжувала працю українських „їмостей", та маючи зрозуміння і поміч ревних парохіян, на диво всіх скептиків, змонтував сильну українську громаду, про яку як рівнорядного партнера висловлюються американські чинники, і як гідну до наслідування іншим громадам ставлять представники центральних українських установ.

Отець Андрій Назаревич

Ця парохія за короткий час свойого існування може похвалитися вповні викінченою церквою з великою залею, приходством, площею на літні імпрези та недавно добудованими при церкві двома шкільними клясами. Якщо ж іде про дійсну вартість та моральну силу парохії, то вона найкраще проявилася 20-го серпня. Церква не могла помістити всіх, що прийшли помолитись в намірені О. Ювілята, який правив Благодарственну св. Літургію в сослуженні о. дек. Баландюка з Гартфорду та о. дек. Їжака зі Скрентону. Диякунував о. Бутринський з Канади. Церковне торжество звеличав своєю присутністю Преосвященний Кир Йосиф зі Стемфорду, який і виголосив проповідь про важливість тайни священства.

В пополудневих годинах відбувся в залі Українського Народного Дому якого го Народного Дому, якого неодна далеко більша громада позавидувала б Вилимантикові, Ювілейний Бенкет. До святочного стола побіч о. Ювілята та його дружини засіли Владика Кир Йосиф, ген. Вікарій о. Е. Монастирський, о монс. М. Бабак, о. ігумен І. Бала, ЧНІ, о. дек. Ст. Баландюк, о. дек. Б. Їжак, о. Шуст з дружиною, о. Дереш з дружиною, о. Кучма з дружиною, о. Шараневич, о. Бутринський, численна родина з Америки й Канади, товариші студій о. Ювілята, представники місцевих Товариств та парохіяни.

Після молитви, що її провів Преосвященний Кир Йосиф, привітав присутніх голова Ювілейного Комітету п. П. Лехман — проводив бенкетом тостмайстер п. В. Шулевський. Першим вітав Ювілята представник парохіян п. М. Янович, а дар любови від зібраних вручив скарбник Комітету п. А. Бабій. Жінки-членкині не забули своєї „їмості" і вручили їй прегарний альбом, а о. пароховį фелон. Письмові привіти надіслали Ювілятові Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф, Преосвященний Ізидор з Торонто, о. митр, д-р В. Лаба з Едмонтону, цілий ряд священиків та світських. Особисто вітали Ювілята Преосв. Кир Йосиф, присутні священики, представники місцевих Товариств, а Головна Управа Т-ва „Провидіння" наділила Ювілята Грамотою Заслуги. Окрему несподіванку та радість справила всім дітвора Вилимантику, бо вже її спів до св. Літургії а зокрема виступ під час бенкету був конкретним свідоцтвом старань та надбань о. пароха. Виступ дітвори був наскрізь оригінальний, а кульмінаційною точкою було вручення символів праці Ювілятові: рожі, лелії, незабудьки, колосся та терня. Тож не диво, що діти мимоволі стали побіч центром уваги, а присутні з признанням та вдячністю висловлювалися про працю Сестер Місіонарок зі Стемфорду, які вже 15 літ кожних вакацій працюють над дітворою Вилимантику.

Щирість та безпосередність, які видко були в заключному слові Ювілята, є запорукою дальшої успішної праці цього неструдженого священика-громадянина.

М. Бойко

Українці взяли участь у Світовій Антикомуністичній Конференції

(Закінчення зі стор. 1-ої)

голови всіх делеґацій виступали з промовами, тексти яких були передруковані в трьох мовах (англійській, французькій і еспанській) для всіх учасників конференції і для преси, яка постійно була заступлена на конференції і робила окремі інтерв'ю з делеґатами. Конференція була також постійно передавана по телевізії. Від АБН і України промовляв на пленарній сесії Ярослав Стецько, який дав теж декілька інтерв'ю пресі.

Під час Конференції працювало 5 комісій: політична, економічна і культурна, комісія молоді, комісія організаційна і комісія редакційна. Делеґати АБН працювали в комісіях політичній, де були схвалювані резолюції АБН, і резолюційній, завданням якої було також випрацювати для Екзекутиви Світової Ліґи доповнення до Хартії Ліґи.

На останній пленарній сесії конференції схвалено низку резолюцій як: засуджуючу пляни аґресії Москви, Пекінґу і Північної Кореї, підтримки китайського народу в боротьбі з комунізмом, в справі звільнення Куби, підтримки для в'єтнамського народу у боротьбі за визволення цілого В'єтнаму, резолюція з нагоди 50-річчя большевицької контреволюції, в справі акції з нагоди Тижня Поневолених Націй, обміну досвіду поміж членами Ліґи, проти торгівлі з комуністичними урядами, недопущення Червоного Китаю до ОН, апель до молоді всього світу і резолюції проповані АБН в справі розвалу російської імперії та підтримки для революційних рухів поневолених народів і засудження Москви за злочин супроти діячів культури в Україні і інших поневолених країнах. Випрацьовано і схвалено низку організаційно-практичних вказівок і декларацію Світової Конференції. Політичні напрямні Ліґи є віддзеркалені теж у декларації, в яку, на пропозицію АБН, вставлено суттєву точку про новий порядок в світі, базований на відновленні державної незалежности всіх народів поневолених московським імперіялізмом і комунізмом в СССР і в т. зв. сателітних державах. Делеґати на конференцію були прийняті президентом Чянґ Кайшеком і мадам Чянґ, як також ціла низка прийнять була дана в їх честь — віцепрезидентом, міністром закордонних справ, головою парляменту, президентом Ку Ченґ-канґом, майором міста Тайпей й іншими достойниками Вільного Китаю. Делеґація АБН була прийнята президентом, а мадам Чянґ отримала дарунок від української делеґації — гарно різьблений тризуб і книгу „Рашен опрешен ін Юкрейн".

Після закінчення І. Конференції Світової Антикомуністичної Ліґи відбулася XIII Конференція АПАКЛ, яку відкрив інавґураційною промовою віцепрезидент вільного Китаю, а промовляв м. ін. і голова американської делеґації д-р Джад. Ця Конференція тривала два дні. Вона схвалила одноголосно предложену АБН, а підтриману Цейлоном, Індією і Китаєм, резолюцію про необхідність розвалу російської імперії на національні незалежні держави. Президія у цілому рекомендувала прийняти цю резолюцію АБН одноодушно.

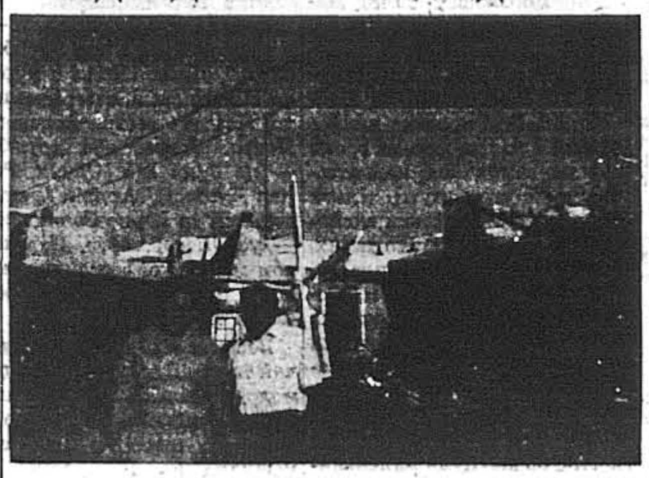
На голову АПАКЛ обрано голову делеґації В'єтнаму, кол. прем'єр-міністра, Пган Гі Кван. Наступна XIV Конференція АПАКЛ так, як II Конференція Світової Антикомуністичної Ліґи відбудеться в Сайґоні, куди тепер теж перенесено з Манілі осідок секретаріяту АПАКЛ. Секретаріят ВАКЛ (Світової Ліґи) знаходиться тепер в Кореї, а генеральним секретарем ВАКЛ обрано філіпінця Гернандеза, кол. генерального секретаря СЕАТО.

У рямцях обох Конференцій влаштовувано різні імпрези в честь делеґатів, у тому маневри китайської армії, командувані міністром оборони, сином президента Чянґ Ве-куо. У них приймали участь обидва сини генераліссімуса Чянґ Кай-шека.

Обидві Конференції були видатним успіхом АБН, концепція якого була обома прийнята одноголосно.

Пресове Бюро АБН

ВІДВІДИНИ У САН ДІЄҐО

Олекса і Розалія Зальопані на своїм городі в Сан Дієґо ЛяМеса, Каліфорнія.

(Закінчення зі стор. 2-ої)

присмість зустріти п-во Скопів, Хамів, дві родини Бумбарів, Кривоносів і інших.

На окрему згадку заслуговує родина П. Зальопаних. Олекса Зальопаний, родом з Тернопільщини, переселився в Сан Дієґо з Дітройту кілька років тому, бо його дружина Розалія терпіла на ревматизм. В Сан Дієґо вона його позбулась. Сам О. Зальопаний, за фахом будівничий, розбудував свій бизнес на спілку з сином Орестом.

Хата у них — це маленький, можна сказати, замок, а на городі, де пані Зальопана плекає ярину, знайдете огірки, буряки, фасолю, моркву, гарбузи, петрушку, суниці, малини. Над усім пишаються там великі кружальця нашого рідного кропу. Не згадую пальм і кіпарисів, бо в Сан Дієґо вони такі ж природні, як у наших парках липи та верби.

Свій город п. Зальопаний прикрасив вітряним млином з маленькими маріонетками: дві з них ріжуть дерево, дві кують залізо, а посередині жінка в маленькій дерев'яній масничці робить масло. На травнику перед входом на город стоїть статуя Матері Божої, опікунки родини.

Олекса Зальопаний, як будівничий, вложив багато праці в будову церкви. Вся його родина включно з сином і п'ятьма внуками є членами УНСоюзу. У Сан Дієґо є відділ „Провидіння" і відділ УРСоюзу. Обидва ці відділи начисляють заледве по кільканадцять осіб. Члени УНСоюзу належать до відділів у різних місцевостях. Назагал там важко зорганізувати якусь імпрезу, бо замало людей, а до того ж комунікація без авта майже неможлива.

Наші люди працюють як інженери, вчителі, будівничі і як звичайні робітники. Всім їм живеться не зле, але, як я могла завважити, тужать вони за рідним середовищем. Української школи немає, і молодь скоро денаціоналізується.

Перед від'їздом додому запрошено мене на пікнік, який щороку влаштовує наша парохія на березі океану, на площі, призначеній на такі імпрези. Всі групи, які влаштовують тут пікніки, займають відповідні площі, обводячи їх шнурами. Під синім небом на зеленій траві продають для учасників пікніку пироги, голубці, ковбаски та холодні напої. В такий спосіб наша громада призбирує дещо гроша для своєї церкви. Там мала я нагоду почути багато доброго про Сан Дієґо, як також заклик до українців на півночі приїжджати на постійне до цього субтропічного міста.

Ця місцевість справді дуже добре надається для осіб старших, які є вже на пенсії, а терплять на різного роду ревматизми. Тому, що наші люди люблять працювати на землі, мушу сказати, що земля там дуже родюча, і на малому клаптику можна плекати ярину цілий рік. Також добре місце там на курячі фарми.

Радо передаю цей заклик мешканців Сан Дієґо до нашого загалу, зокрема до тих, які по тяжких трудах шукають соняшного й тихого місця на відпочинок.

Восьмий літературний конґрес СФУЖО

Восьмий Літературний Конкурс СФУЖО, проголошений Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій і уфундований Марусею Бек, радною м. Дітройту, що мав за тему літературний есей, закінчився постановою Мистецького Жюрі на засіданні 14-го вересня. Літературне Жюрі в складі: д-р Марія Кобринська, Богдан Кравців і д-р Галина Лащенко, розглянуло 12 надісланих творів і ствердило, що лиш невелика їх частина має прикмети літературного есею. Більшість творів — це літературно - критичні нариси. Беручи до уваги їх вартість та спорідненість жанру, Жюрі постановило нагородити:

Першою нагородою у висоті 100 дол. твір „Еволюція поглядів Т. Шевченка на українську жінку", якого авторкою по відкритті коверти виявилась Ірина Пеленська з Філядельфії.

Другу рівнорядну нагороду у висоті 100 дол. признано по половині двом учасницям.

За твір „Безсмертя", авторкою по відкриття коверти виявилась Марія Гарасевич із Дітройту, і

за твір „Ліна Костенко", авторкою якого по відкритті коверти виявилась Мирослава Знаєнко з Ню Йорку.

Жюрі ствердило різноманітність тематики й мистецьких засобів в інших творах, одначе їх не відзначило.

Д-р Марія Кобринська
Богдан Кравців
Д-р Галина Лащенко

УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО В МОЛДАВСЬКІЙ ССР

Група письменників з Києва побувала в Молдавії, „знайомилася з колгоспними господарствами, виступила під відкритим небом". „Літературна Україна" з 13 жовтня коротко згадує про вигляд українського села в Молдавській ССР, де немає українського шкільництва: „Понад Дністром з гущі рясної зелені виринають біленькі українські хати. В квітчастому українському рушнику на найпочеснішому місці в хаті — портрет Івана Франка. Шанують тут Каменяра, знають і люблять сучасних майстрів слова, тому дорогими гостями були письменники Андрій М'ястківський, Василь Юхимович в українських і молдавських селах Молдавії".

СХОДИНИ СТУДЕНТСЬКОЇ ГРОМАДИ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. Цієї п'ятниці, 20-го жовтня, тут у Студентському Центрі Лоеб в Нюйоркському університеті при Вашинґтон Сквер у залі „Тап ов ди Парк", відбудуться о год. 7:30 ввечорі сходини Української Студентської Громади Ню Йорку. На сходинах будуть приявні члени Головної Управи СУСТА. Крім відновлення і пожвавлення діяльности УСГ, у програмі сходин є також справа Світового Конґресу Українського Вільного Студентства, що має відбутися в рямках СКВУ в Ню Йорку в листопаді ц. р. Усі студенти-українці Ню Йорку повинні взяти участь у цих сходинах.

ДОПОВІДЬ О. Д-РА ВОЛОДИМИРА КОВАЛИКА, В УКАО „ОБНОВА" В НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Заходом управи місцевого Відділу Українського Католицького Академічного Об'єднання „Обнова" відбудуться в неділю, 22 жовтня 1967 року, о годині 1-ій пополудні, в домівці Українських Католицьких Ветеранів при 33 Іст 7-ма вулиця в Ню Йорку сходини членів Відділу й запрошених гостей, на яких то сходинах о. д-р Володимир Ковалик, ЧСВВ, Духовний Опікун української студіюючої молоді, виголосить доповідь п. н.: „Теологічно-історичні фундаменти з'єднення Церков".

Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України і Однодумці Організації Українських Націоналістів в глибокому смутку повідомляють Друзів, Приятелів, Знайомих і все Українське Громадянство, що по довгій недузі, 11-го жовтня 1967 року, на 51-му році життя, відійшов у Божу Вічність наш Незабутній Друг співпраці

бл. п. МИРОН МИХАЙЛІВ

провідний член ОПВВУ, довголітній член ОУН, а згодом Однодумців ОУНз і активний громадський діяч.

ПОХОРОН відбувся 14-го жовтня ц. р. і похований на українському цвинтарі в Бавнд Бруку.

Хай Йому земля стане легкою.

Прибитій горем Родині, складаємо глибоке співчуття.

УПРАВА ОПВВ
УПРАВА ООУНз

В 40-ий ДЕНЬ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ ВТРАТИ

нашого Дорогого Мужа і Батька

бл. п.

Проф. ІВАНА ЦАПКА

військового отамана Українського Вільного Козацтва, полковника Армії УНР,

у п'ятницю, 20-го жовтня 1967 року

о год. 7-ій веч.

у Свято-Володимирському Соборі УАПЦ

160 Захід 82-га вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

відправиться

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ.

Дружина — ЄВДОКІЯ
Син — ВОЛОДИМИР

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча Мама і Бабуся

бл. п.

Марія Мудрак з Підлісецьких

В днях глибокого смутку, багато наших Приятелів і Свояків прийшло з духовою підтримкою для нас, за що щиро дякуємо.

Дякуємо Всечесному о. Григорієві Хміляреві за відправлення Панахиди, а Всечесному о. Христофорові Войтині за відправлення Служби Божої і похорону.

Сердечно дякуємо диригентові магістрові Леонтієві Крушельницькому і хористам з хору „Думка" за звеличання Панахиди своїм співом.

Складаємо подяку Марійській Дружині, якої Покійна була довголітньою членкою, за відмовлення вервиці при домовині.

Всім Рідним, Приятелям і Організаціям за офіри на Служби Божі, за душу Покійної, як рівнож за зложення квітів на могилу і звеличання пам'яті Покійної датками на добродійні цілі замість квітів — наше щире спасибіг.

Щиро дякуємо всім Тим, що так чисельно брали участь в Панахиді і похороні та висловили нам співчуття усно і письменно.

Вкінці дякуємо похоронному заведенні Петра Яреми, за взірцеве переведення похорону.

МАРІЯ КАРПЕВИЧ з РОДИНОЮ

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями і Знайомими, що 16-го жовтня 1967 р. несподівано упокоїлася в Бозі на 72-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

ОЛЬГА ДЕКАЙЛО

вдова по покійнім професорові Іванові Декайлі, народжена в Микулинцях біля Тернополя.

ПАНАХИДИ за спокій Душі Покійної будуть відслужені в похоронному заведенні П. Яреми в днях 18 і 19 жовтня 1967 р. о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 20-го жовтня 1967 року о год. 9-ій ранку на цвинтар Cypress Hills, Jamaica, N.Y.

Горем прибиті:

син — ІГОР з Дружиною і Дітьми
брат — ВОЛОДИМИР ЯРЕМА
сестра — АННА ХАДЖАЙ

Повідомляємо Приятелів і Знайомих, що дня 7-го жовтня 1967 р. в церкві св. Йосафата, Парма, Огайо, відбулося вінчання наших дітей

МАРТИ ІРИНИ ОЛІНКЕВИЧ і ВОЛОДАРА МИХАЙЛА ЛИСКА

Замість окремих повідомлень, пересилаємо 500 дол. (п'ятсот) на Український Католицький Університет у Римі.

Д-р Едвард і Осипа Михайленко, Клівленд, Огайо
Мгр. Константин і Олена Лиско, Бронкс, Ню Йорк

Перша повакаційна проба
МОЛОДОЇ ДУМКИ
— відбудеться —
в п'ятницю, 20-го жовтня 1967 року
о год. 7-ій веч.
в авдиторії школи св. Юра
при 6-ій вулиці Схід, Ню Йорк, Н. Й.
Прохаємо Батьків, які мають дітей у віці 8-14 р. — з голосом і слухом, вписати їх до хору, бо ніщо не збереже української душі Вашої дитини краще, як наша невмируща пісня.
УПРАВА ХОРУ „ДУМКА"

СПОРТ
НЕДІЛЯ, 22-го ЖОВТНЯ 1967 Год. 2:30 по пол.
На грищі УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО МАЙДАНУ при 31-ій евню і 124-ій вулиці в Коледж Пойнті, Н.Й.
відбудуться ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
ЗА ПЕРШІСТЬ „ВЕЛИКОЇ ДЕСЯТКИ" Н.А.Ф. СОЮЗУ
УСК Ню Йорк — Giuliana
СПОРТ

Пластова Станиця і Осередок СУМА в Джерзі Сіти, Н. Дж.
— влаштовують —
ОСІННІ ВЕЧЕРНИЦІ
в суботу, 21-го жовтня 1967 р., початок о год. 8-ій веч.
у ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ УНДОМУ 90-96 Fleet St., JERSEY CITY, N.J.
ОРКЕСТРА „ВЕСЕЛКА" Вступ $2.00. Для молоді $1.00

Мих. Коцюбинський
Тіні забутих предків

Праця
HELP WANTED MALE

КРАЯЧ
Досвід при спортовім одязі, також досвідчені оперейтори (overlock). Доб. платня, юнійна фабрика, присмні умовини.
Michael Chinnici & Co.
2 Aspen St. Passaic, N.J.
(201) 471-8383

LAB TRAINEES
до дентистичної лябораторії, досконалі можливості, добра будучність для відповідних. Всі бенефіти.
North New Jersey Area.
MADISON FIELDS LINCOLN LABS
(201) 779-2280

DIE CUTTING PRESSMEN
Висока платня, постійна праця в д. поставленій Folding Paper Box Plant. Звичайні бенефіти, присмні умовини праці, також потрібно
ОПЕРЕЙТОРІВ і РОБІТНИКІВ до ВСЬОГО
AMCO PAPER BOX CO.
Jacksonville Rd
¼ Mile in from Route 202
Towaco, N.J. 201 334-3030

МУЖЧИНИ до ПОМОЧІ у ФАБРИЦІ
Їхати автобусом до рогу Main St. і Smith St., Paterson, N.J., тоді брати автобус No. 4 до City Hall і висідати при
TONELL DISPLAY CO.
50 Sindle Avenue
Little Falls, N.J.

МОЛОДІ МУЖЧИНИ
Пакування і вся загальна поміч. Добра платня, присмні умовини.
Wendy Carr Inc.
100 Outwater Lane
Garfield, N.J. 777-1950

TRUCK MECHANICS
Steady job with national concern. 8 paid holidays, welfare & pension, 1 year — 2 weeks vacation, 5 years — 3 weeks vacation. Good salary. Apply Mr. Kenny.
Bond Baking Company
248 Waverly Avenue
Newark, N.J. 243-0400
An equal opportunity employer.

ENGINEERS—SURVEY
One of New Jersey's Largest Heavy Contruction Companies.
Party Chief —
Transitman
Time Keeper
Contact Mr. Dispoto
(201) 256-3000

DRIVERS — Licensed Class A 1 & Class A 2 — Helpers
For Rockland County, 1 licensed driver for Newburg Area. Good pay, immediate openings.
Scappatone Sanitation Co.
(914) CO 8-3274

BRAKEMEN
Steady employment on regular run in daylight. Freight service. Hot shot. Experience preferred but not necessary.
Rahway Valley Railroad
Kenilworth, New Jersey

Машиністи
1-шо клясні. Постійна праця, вкл. бенефіти, госпіталізація, плат. Blue Cross, 8 год. денно + 1 год. овертайму, кругло цілий рік. Висока платня для 1-шоклясних.
M.M.C. MFG CORP.
192 Kinden Kamack Rd.
Park Ridge, N.J.
(201) 391-4656

Праця
MALE

GAS STATION TRAINEES & ASS'T MANAGERS WE WILL TRAIN YOU START $75 to $90
Require resposible men who enjoy outdoor work. No experience necessary. Liberal benefits. 5-wk. vacation plan. Blue Cross and Life Insurance. Rapid advance, all promotions from within. Checkable references.
Interviews daily at
Merit Station
Rt. 17, Paramus, N.J. 652-9811

POWER PRESS OPERATORS EXPERIENCED ON PROGRESSIVE DIES
Постійна праця, бенефіти, підвишки, добра платня, модер. air cond. будинок, 10 хвилин — G. W. Bridge. Також потрібно
МАШИНІСТІВ
1-шо і 2-го клясних. Добра платня.
ARROW FASTENER
271 Mayhill Street
Saddlebrook, N.J. 201 843-6707

OIL BURNER SERVICE MAN МЕХАНІК
Постійна праця, платна госпіталізація.
Tri Service Co.
58 Fair St. Hackensack, N.J.
(201) HU 7-1898

ЗАГАЛЬНИЙ МАШИНІСТ
Man wiht Tool, Room experience. До малої присмної робітні. Livingston, N. J. Добра платня, постійна праця.
Тел.: (201) 992-1920

СКЛЯР
який хотів би стати партнером або працювати за платню. Мусів би переїхати в чудове місто в Southern New England. Треба мати зання праці при склі. Тел. (203) 887-9896, питати за Alix. Письмові аплікації слати до: Alix Glass Co.
685 North Main Street
Norwich, Connecticut

ELECTRONIC TECHNICIAN FOR PRODUCTION
Some schooling or some experience in Electronics. Contact Mrs. Noll 356-3500.
Gavin Instruments
1450 U.S. 22 Somerville, NJ

Праця
FEMALE

ОПЕРЕЙТОРКИ
Досвід. Направи і поправки при жіночих суконках, добра платня, постійна праця, Присмні умовини.
Wendy Carr Inc.
100 Outwater Lane
Garfield, N.J. (201) 777-1950

ЗАГАЛЬНА БЮРОВА УРЯДНИЧКА
Добре письмо, дещо машинописання. Українська й інші слов'янські мови побажані, але неконечні. Платня за згодою. Всі свята, бонус, вакації, госпіталізація, покривас хірургічне і життєве забезпечення. Сім годин на день. 5 днів в тижні. Голоситись особисто, або телефонувати за домовленням.
Building Cleaning —
32 J Welfare Fund
237 E. 36th St. New York, N.Y.
MU 5-4700, Ext. 20

ОПЕРЕЙТОРКИ
Шиття на машинах, до направок обрусів, капи на ліжка і т. д. Добра платня, постійна праця.
Allied Coat & Apron Co.
1826 Svydam St., Brklyn, N.Y.
(Take BMT Canarsie Line to DeKalb Ave. Station)
(212) VA 1-9831

ОПЕРЕЙТОРКИ СУКОНОК — 30
Досвід на машинах Singer. Праця круглий рік. Добрі умовини праці. Бенефіти. Юнія.
Darley Fashions
404 3rd St. Hoboken, N.J.
659-0266 Праця близько дому.

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ В АМЕРИЦІ

Це було 9-го вересня у Гантері. Якби не ряди авт, що під'їздили одно за одним то під Кобзязівку, то під Марічку, а врешті під чудову церковцю, то могло б здаватися, що ми десь у наших горах на Лемківщині чи Бойківщині. Бо і краєвид якийсь рідний і навіть погода трохи осінньо-замрячена карпатська, а кругом чути тільки рідну мову. А скільки знайомих! При тому багато таких, з якими бачилися у пластових одностроях, чи то на Соколі, чи на Святі Весни на львівській Сагарі, а може на дванадцятці перед Волоською церквою на вул. Руській, або під св. Юром. Є ще й такі, яких ми тоді бачити не могли, бо або були маленькими дітьми або їх ще тоді не було, бо народилися в Америці. Але ж вони різняться „тільки" віком від тих старших з „наших" часів. У багатьох лісово-чортівські ленти під святковим вбранням, а багато вітається лівою рукою зі словом „скоб". Ось появляється висока постать весільного батька, а брата молодого в білому однострою американської фльоти, і це знову приводить вас до дійсности. І ви здали собі справу, що це українське весілля, але на американській землі.

Треба признати, що весілля було знаменне і для когось, кому не доводилося таких бачити, дуже цікаве. Це поріднилися дві сім'ї родом із Лемківщини, бо молода панна, — це Галина Бобак, дочка Магдалини та Ярослава, а молодий — це Ростислав Мілянич, син Евстахії та Атанаса. Вона пластунка з куреня ростокрилі, він Лісовий чорт, та й син і брат Лісового чорта. Отже теж і пластове весілля. Уже саме запрошення, його гарне графічне оформлення з картиною церковці на передній стороні, говорило, яке це буде весілля.

Проводив на ньому весільний батько, або як прийнялося говорити староста, яким був брат молодого Ігор Мілянич, майор американської маринарки, званий серед Лісових чортів Мамутиком. Хоч живе далеко від українського середовища, де, як сам це у своїй промові зазначив, не приходиться йому говорити по українськи, а наші весільні звичаї відомі йому тільки від батьків, то все таки видно, що діяло тут „дідичне обтяження", бо вив'язався з свойого завдання з повагою та гумором, як українська і лісово - чортівська традиція наказує. Помагала йому знаменито весільна мати — пані Орися Саляк. Дружками були — Дзвінка Стефанишин з куреня Шостокрилі, Іванка (Кіця) Гординська — з куреня „Ті, що греблі рвуть", Ляля Ціґаш з куреня Шостокрилі, сестра молодої Леся та сестра молодого Мотря. Бояри, або дружби — це були Іко Юрчук, Роман Луцький, Андрій Ластовецький та Юрко Савицький — усі Лісові чорти. Партнером маленької сестрички молодої був теж малий Мирослав Гопко.

Весілля відбулося, як звичай каже. Був там приїзд по молоду (тільки тут уже автами, не кіньми, як бувало), цебто по княгиню, яка замешкала на Клюфасівці і яку привезли на „Кобзярівку". Тут батьки поблагословили молодят іконами. Відтак молоді у супроводі дружок та бояр удалися до церкви. О. Богдан Осідач, парох Гантеру звінчав молодих. У врочистому та й веселому настрої вийшли усі з церкви та зложили молодятам та їхнім батькам бажання. Навіть сонце заглянуло ласкавим оком на них у цей момент.

Описувати весілля — було б описуванням наших звичаїв. Бо був і хліб та сіль, яким мама молодого вітала молодят, був і мід, були короваї від мами молодої, що їх несли дружки. І оба батьки вели маму молодої, як звичай каже. Було ділення хліба, передавання короваїв, і застромлювання у коровай гільця. Весільний батько зв'язав руки молодим рушником і попровадив на посад. Короваї красувалися перед молодими на столі, а треба сказати, що були вони зроблені незвичайно гарно. В часі весілля розділено коровай та ще й чудові, артистично виконані печені птички поміж гостей. Не раз же буває, що хоч коровай на весіллі є, але ніхто не знає, що з ним робити й занедбує поділ поміж гостей, як звичай каже.

Та як сказано опис весільних звичаїв можна найти у підручнику, тож нічого їх тут повторяти, можна тільки підкреслити, що все виконано з пістизмом і зрозумінням. На цьому ж весіллі було ще щось понад це. Суттєвим і цікавим видається настрій цього свята. Бо це не був ритуал накинений батьками, якому молоді піддаються тому, щоб задовільнити їхнє бажання, стремління батьків зберегти традицію. Постава молодих була тим замітна, що вони брали участь у всій церемонії з власного вибору, власної волі. Це не був відіграний церемоніял, це було пережите свято вінчання. Зворушення, урочистий настрій переплітався з добрим, веселим настроєм та дотепом.

Це саме характеризувало промови. Весільний батько хіба тільки зі скромности, яка при його моряцькому однострою, ще більше вражала, застерігався, що може поповнити якісь помилки, бож він вперше таку ролю грає. Промовляв ще о. парох Осідач, батько молодого інж. Атанас Мілянич, від молодої п. Шпак, а потім пластуни: Савчинський Остап з Червоної Калини, сатана „Молодої Фамілії" ЛЧ Іко Юрчук, а від Старої Фамілії д-р Роман Барановський та інж. Петро Пясецький. Усі промови повні щирости, золотих думок, щирих побажань для молодих, а не раз гострого дотепу.

Під час весільного обіду відбули ще Лісові чорти, свій традиційний уже церемоніял принимання молодої у „чортеси", при співі „подоляночки". Оригінальним і дуже милим був церемоніял прийняття молодої в сім'ю заміжних Шостокрилих. Весела забава, танці та співи, протягнулися до рана.

Згадуючи це свято, думаємо проте, що якраз тут, де не чуємо під ногами рідної землі, традиційні звичаї, зв'язані з такими обрядами як весілля, набирають особливої ваги. Можна б сказати, що там на батьківщині ми не дбали так дуже про те, щоб у практиці впроваджувати зв'язані з цим обрядом звичаї. Звичаї, обичаї живуть, міняються. Там вони жили і їх випирала міська культура, а ми не дуже то ставили цьому якийсь відпір. Яке ж це цікаве, що тут не тільки старші, для яких цей обряд є спомином, але й молоді, уже тут роджені, хочуть мати своє свято з усіма традиційними звичаями. І твориться нова традиція, бо життєві умовини американського побуту дають рами, а зміст наш, рідний, старанно опрацьований, передуманий. І треба думати, що таке українське весілля, залишиться в пам'яті молодих. Але не тільки в пам'яті. Усе це зобов'язує молоде подружжя. І можна надіятися, що сім'я зав'язана у цій атмосфері, буде цю українську традицію зберігати та плекати.

У. Ст.

Доктор Борис Доценко твердо вирішив не повертатись до СССР

Едмонтон. — Російська „наукова метода" призвела до того, що член Академії Наук Української ССР, д-р Борис Доценко, один із найбільш видатних знавців абстрактної нуклеарної теорії, вирішив залишитись у Канаді. Про це повідомили канадійські і американські газети, в тому й „Беркшір Ігл" із Пітсфілду, в стейті Масачузетс, з 7 жовтня, з якої беремо інформації. Д-р Борис Доценко, керівник Відділу нуклеарної фізики АН УССР, заявив журналістам, що він вирішив не повертатись до СССР ще перед подорожжю до Канади, куди прибув рік тому в порядку обміну науковцями між СССР і Канадою. Підкреслюючи, що він був членом Української Академії Наук, д-р Б. Доценко сказав, що на Заході є куди більше заохочення до теоретичних студій і він вибрав собі життя в Канаді з особистих, наукових і політичних причин. У Совєтському Союзі, сказав він, забагато вказують і наказують, що науковець має робити. У зв'язку з відмовою д-ра Б. Доценка повертатись „на родіну", став неможливий обмін між трьома студентами з Києва і двома з Албертського університету в Канаді. Д-р Орест Старчук, подає американська газета від свого кореспондента в Едмонтоні, керівник програми обміну в Албертському університеті, був здивований рішенням д-ра Б. Доценка та „намовляв його повернутись назад у Київ", однак д-р Б. Доценко свого рішення не змінив. Йому тепер 41 рік. На світлині в згаданій газеті бачимо відносно молоду людину, в окулярах, з енергійним розумним лицем, вже майже лисий. Ділянка абстрактної нуклеарної теорії — поле праці д-ра Б. Доценка, є однією з найскладніших ділянок в сучасній науці.

ПЕРЕГОВОРИ ПРО УКРАЇНСЬКУ СТАНИЦЮ НА СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

Як повідомила Інформаційна Служба з Риму, згідно з вісткою з Єпископського Ординаріяту Епархії св. Отця Николая, Шикаго, З-ДА, ведуться переговори між Преосв. Кир Ярославом Ґабром і Архиєпископом Юрієм Гакімом, Ординарієм східньо - католицького, мелхітського обряду в Назареті, в справі утворення в Святій Землі української місійної станиці.

Позитивне завершення цих переговорів було б подією історичного значення, бо це вперше наша Церква мала б свою релігійну амбасаду, створення якої зродило б в серцях вірних Української Католицької Церкви по всьому світі місійного духа.

Праця
FEMALE

RN'S
На кілька годин — 12-8 — 4-12 ночі. Повний час, також на кілька годин в суботу і неділю 8 рано — 4 по пол. Також потрібно медсестер помічниць від 4-12 ночі пов. час. Добрі бенефіти, 6 днів, плат. хворобове, 7 плат. свят. Summerville area, телеф. цілий тиждень:
(201) 722-4140

Праця
MALE & FEMALE

FEMALE HOFFMAN PRESSING ДОСВІДЧЕНІ МАШИНОВІ ОПЕРЕЙТОРИ
Постійна праця, висока платня, юнійна фабрика, всі великі бенефіти. Голоситись особисто. Також
ДОСВІДЧЕНИЙ МЕХАНІК
S. L. HOFFMAN UNIFORM CO.
55 Washington Street
Brooklyn, N.Y. MA 4-0600

Досвідчені
ОПЕРЕЙТОРИ, -КИ
до машин Singer. Zipper Operators & Loopers. Досвід при трикотажних виробах. Добра платня, постійна праця.
Тел.: 386-4137, Brklyn, N.Y.

Досвідчені або недосвідчені
ФАБРИЧНІ РОБІТНИКИ
Постійна праця, великі бенефіти, недосвідчені починають від $1.75, навчимо, підвишка по 30 днях — коли вступите до юнії.
Tiros Plastic Corp.
543 — Tarrytown Rd.
White Plains, N.Y.
Голоситись особисто.

Foreword by Clarence A. Manning. Ukrainian short stories by Luke Luciw. "Lymerivna" by Marko Vovchok", "Little Myron" and "The Education of Hrytsko" by Ivan Franko, "Nature" by Olha Kobylianska, "The Duel", "On the Rock" by Michael Kotsiubynsky, "The Bad Road" and "The Terrible Night" by Modest Levytsky, "A Conversation" by Lesia Ukrainka, "Their Land" by Basil Stefanyk, "The Changeling" by Les Martovych, "A Flower of Fortune" and "Ready to Go" by Bohdan Lepkyi, "They Caught A Thief" by Marko Cheremshyna, "Adventure of Archangel Raphael" by Yurii Klen, "Unforgettable" by Alexander Dovzhenko, "Homo Lenis" by Leonid Mosendz, "Faust" by Gregory Kosynka, "Blood" by Arkadii Liubchenko, "Petka Klyn" by Yurii Lypa, "Three Kings and A Queen" by Anatole Kurdydyk, "Dienbienphu Will Surrender Tomorrow", "The Discarded Newspaper" by Ivan Kernytsky, and "The Girl From Vynnytsia" by Ivan Smoley.

HARD COVER WITH A JACKET DESIGN BY J. HNIZDOVSKY

328 PAGES PRICE $5.00

"Svoboda" Bookstore
P. O. Box 346 Jersey City, N. J. 07303

В КАЛІФОРНІЇ ШАЛІЄ ПОЖЕЖА

В околиці Лос Анджелесу в Каліфорнії виникли велетенські пожежі, внаслідок яких згоріли сотки домів і тисячі були пошкоджені. На фото: втікачі в автах з пойнятих вогнем домів місцевости Четсворт, Каліфорнія. В гашенні пожежі бере участь понад 1 200 пожежників.

Ню Йорк, Н. Й.

КОНФЕРЕНЦІЯ ВИХОВНИХ РЕФЕРЕНТОК

Конференція виховних референток Окружної Ради Союзу Українок Ню Йорку відбулася 23 вересня. До співучасти запрошено Окружну Раду СУА Ню Йорку. П. Марта Ярош, виховна референтка Ради, провадила нарадами. На конференції була гостем п. ред. Лідія Бурачинська з Філядельфії.

По вислуханню доповідей пань О. Грабовенської, О. Рак, К. Бук та М. Ярош, присутні розгорнули дискусію, яка зосередилася на 3 засадничих питаннях: виховання дітвори, виховання молоді та поширення знання нових виховних методів праці і напрямних серед нашого жіноцтва.

Наші жінки, які щиро бажають допомогти дітворі й молоді та цілій громаді, не раз витрачують багато сил та не добиваються бажаних успіхів тому, що їм самим не вистачає необхідного знання модерних методів праці, проблем модерного життя та знання самих себе.

Потреба молодечих клюбів є пекуча, але немає відповідного приміщення. Розбудова пластового дому, можливо, хоч частинно розв'яже це трудне питання. Присутні підкреслювали перевантаження молоді суспільною роботою та шкільною працею. Надмірна кількість забав не раз унеможливлює молоді користати з інтелектуальних та корисних розваг. Творення світличок на терені Ню Йорку є тяжким питанням, але світлички на передмістях, де живуть більші скупчення українців, були б доцільні. Вони уможливили б матерям мати хоча б один ранок вільний, виключно для себе, без турботи про дітвору.

Присутні дискутували справу не раз надто ліберального ставлення батьків до вивчення української мови дітьми та виправдування батьків, чому їхні діти не знають рідної мови.

Наростає потреба для нашої організації почати щирий віч-у-віч діялог та розмови з молоддю, а перш за все з самим жіноцтвом, на виховні теми. Присутні не порушили у дискусії ролі батька у вихованні молоді. Нам видається, що ця справа вимагає ширшої дискусії тому, що і роля батька та його обов'язки у модерній родині інші, аніж були колись.

По закінченню дискусій п. Катруся Папуга, господарська референтка Ради, гостила присутніх традиційною склянкою чаю.

О. С. Процюк

ДЕПУТАТ УССР ЩЕРБИЦЬКИЙ У МОСКВІ

На третій сесії так зв. „Верховної ради СССР" у „Раді національностей", виступав від імени УССР „депутат" В. Щербицький в ролі найбільш послужливого малороса і підганяйла. Він сказав: „Хороший темп взяла наша республіка в нинішній п'ятирічці. Широко розгорнувши всенародне соціялістичне змагання на честь славного 50-річчя Жовтня, працівники промисловості достроково завершили програму минулого року і дев'яти місяців цього року і виробили уже понад плян велику кількість промислової продукції. У цьому році перевиконуються завдання по зростанню продуктивності праці, по зниженню собівартості промислової продукції, по нагромадженнях і прибутках."

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 21-го ЖОВТНЯ 1967 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори членів Б-ва св. Юрія — 239 Відд. в год. 3:30 до 4:30 в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin St. — Д-р Вол. Ґалан, предсідник, Мих. Ковальчук, секретар.

НЕДІЛЯ, 22-го ЖОВТНЯ 1967 р.

НАМТRAMCK, Mich. Збори Т-ва Згода — 20 Відд. о год. 1-ій по пол. в церковній залі при 11700 McDougall. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглості. — Й. Косій, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 237 Hope Ave. На зборах буде вибір делеґата на СКВУ, який відбудеться 12-19 листопада ц. р. в Ню Йорку. Після зборів о год. 4-ій по пол. відбудуться наради Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, що входять до Окружного Комітету Пассейку. На Окружні наради просимо членів і нечленів УНСоюзу. В нарадах візьме участь гол. касир — п. І. Кокольський. — В. Новацький, гол., В. Марущак, секр.

ARKA Company
Department Store
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550. New York City
КАТАЛОГ ПІ... КНИЖОК ДЛЯ КНИГАРЕНЬ - ДАРОМ. ПРИ ГУРТ. ЗАМОВЛЕННЯХ ЗНИЖКА.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave. New York City
Tel.: GR 5-7430. — Висилаємо ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Від 1. X. — 31. XII. 1967 р. 10% знижки на авта і мотоциклі з причіпкою.
Уряд. години: пон.-п'ят. 8:30-7 веч., суб. 8:30-6. веч. неділя 10-3 по пол.

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ
ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМІ І ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
Д-ра' Й. МІЛЛЄРА
ЗІЛЛЯ
під назвою
J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND #6,
а вже завтра почуєтесь ліпше.
Терплячі, симптоми як кваси жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, завороти голови, біль у крижах і інші недомагання НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте ЗАРАЗ!
Зілля це не вариться, ані не запарюється, а вживається його в природнім виді так, як є у пачці. Тим то воно таке помічне й корисне.
Зілля це повинно находитися у кожній хаті, як перша поміч.
Ціна одної пачки, $10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві пачки тільки — $15.00.
Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені.
Пишіть зараз, долучуючи чек або моні ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC. Dpt. 41
790 Broad Street, Newark, N.J.

Real Estate

РІЧМОНД ГІЛЛ, КВІНС
32 род., модерний будинок, по 4 великих кімнат. Річний рент — $32,164.00. Ціна — $212,000.00.
2 род., напів злучений, по 6 кімнат, все модерне. Ціна — $33,000.00, включно з диванами.
2 род., дерев'яний, напів злучений, 5 і 5 великих кімнат. Ціна $22,000.00.
1 род., 6 кімнат, викінчений підвал, Ціна $19,000.00.
Є багато інших.
Broker п. МОРОЗ
Тел.: 235-6525

SCHOOL GUIDE

SACRED HEART SCHOOL
Resident School for Boys — Grades 4 through 8
Brothers of the Sacret Heart
Andover, Massachusetts
Ask for Bro, Lefebure

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ТАРЗАН, Ч. 5889. Тиква з отрусю.

Усе село сполошилось, зачувши несамовитий вереск Нібоко. „Стій! — закричав Кованда. - Що тут діється?"

„Це власне те, що я хочу знати, — гаркнув Тарзан. — Нібоко намагався напоїти вашого хлопця з оцієї ось тикви . . .

„І я не здивуюсь, якщо воно наповнена отрутою!"